Usnesení

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 11. září 2024 odvolání obžalovaného [redacted], nar. [redacted] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 15. července 2024, č.j. 6 T 2/2024-483 a rozhodl **takto:**

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného [redacted] zamítá.

Odůvodnění:

Shora uvedeným **rozsudkem** Krajského soudu v Hradci Králové byl obžalovaný [redacted] uznán vinným zločinem vraždy podle § 140 odstavec 1, 3 písmeno c) trestního zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání osmnácti let. Podle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku byl pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu mu byla dále uložena povinnost zaplatit Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, Rožkova 1225/1, Praha, náhradu škody ve výši 10 049 Kč s úrokem z prodlení ve výši 12,75 % ode dne následujícího po právní moci rozsudku do zaplacení, pošk. [redacted] narozené [redacted] a [redacted] narozenému [redacted], nemajetkovou újmu ve výši 575 000 Kč a [redacted], narozené [redacted] nemajetkovou újmu ve výši 500 000 Kč.

Podle **skutkových zjištění** soudu prvního stupně se obžalovaný dopustil trestné činnosti tím, že *dne [redacted] 2024 v blíže nezjištěné době okolo 17.24 hodin, v prostoru kolejiště hlavního [redacted] nádrží na [redacted] náměstí v [redacted] Královéhradecký kraj, po předchozí hádce s cílem usmrtit, kuchyňským nožem s délkou čepele 12,4 centimetrů v ruce opakovaně napadl poškozeného nezletilého [redacted] narozeného [redacted] čímž mu způsobil bodnořezná poranění hlavy, trupu a pravé horní končetiny, kdy se jednalo celkem o 25 bodnořezných defektů včetně povrchových řezných ran, respektive nářezů kůže a celkem 12 oděrek kůže, kdy nejzávažnějším poraněním byly dva pronikající bodnořezné defekty trupu, a to na přední straně hrudníku vlevo a v hrudní krajině zad vlevo, kdy tímto jednáním poškozenému nezletilému [redacted] způsobil smrt v důsledku zevního a vnitřního vykrvácení při pronikajícím bodnořezném poranění kmene plicnice, plic a hrudní srdečnice.*

Proti tomuto rozsudku podal včas **odvolání** obžalovaný [redacted] Odvolání odůvodnil jeho obhájce JUDr. Jiří Slezák a u veřejného zasedání Mgr. Šimon Slezák. Namítá, že odvolací soud by měl znovu přezkoumat, zda shromážděné důkazy skutečně poskytují spolehlivý podklad pro závěr o vině obžalovaného. Poukazuje na to, že nebyl zjištěn žádný motiv toho, proč by s poškozeným odešel z haly nádraží, ani toho, proč by poškozeného napadl. Dále má za to, že mu byl uložen nepřiměřeně vysoký trest, když nebyly zjištěny žádné přitěžující okolnosti. Navrhl, aby odvolací soud při zvážení všech polehčujících okolností uložil obžalovanému trest při spodní hranici zákonné trestní sazby.

Vrchní soud v Praze přezkoumal napadený rozsudek a přezkoumal i postup řízení, které jeho vynesení předcházelo. Shledal, že odvolání není důvodné.

Řízení předcházející vynesení napadeného rozsudku proběhlo v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, právo obžalovaného na obhajobu nebylo nijak kráceno. Soud provedl řádně všechny relevantní důkazy a doplnění dokazování se nenabízí.

Odvolací soud se plně ztotožňuje s **hodnocením provedených důkazů** soudem prvního stupně a na odůvodnění napadeného rozsudku může v tomto směru plně odkázat. Z provedeného

dokazování je naprosto zřejmé, že skutek byl spáchán a že jej, způsobem uvedeným ve skutkové větě, spáchal právě obžalovaný.

Není pochyb ani o **právní kvalifikaci**. Obžalovaný, přes svůj výchovný a intelektový hendikep, je podle znalců trestně odpovědný. Není pochyb o tom, že poškozeného úmyslně usmrtil, ani o tom, že poškozenému nebylo [redacted] let.

Jak je z podaného odvolání zřejmé, to brojí zejména proti výši **trestu.** Odvolací soud však nepokládá uložený trest za nepřiměřeně přísný. Při absenci jakýchkoliv polehčujících okolností je třeba zohlednit surovost spáchání činu, která se počtem zasazených ran blíží spáchání činu „zvlášť surovým způsobem". Dále soud prvního stupně zcela správně přihlédl k tomu, že obžalovaný před spácháním trestného činu rozhodně nevedl řádný život. Byl opakovaně odsouzen, a to dokonce v jednom případě za násilnou trestnou činnost k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Trestné činnosti se navíc dopustil ve zkušební době podmíněného odkladu výkonu trestu za jinou trestnou činnost. Výše trestu tak plně odpovídá jak charakteru trestné činnosti, tak osobě obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Správný je i výrok o způsobu výkonu trestu.

Výrok o **náhradě škody** nebyl odvoláním výslovně napaden. Důvodem bude zřejmě to, že obžalovaný je nemajetný a náhrada škody spíše iluzorní. Odvolací soud jej přezkoumal proto, že vychází z výroku o vině, který, byť nepříliš přesvědčivě, napaden byl. Ani v tomto výroku však neshledal odvolací soud žádné pochybení v neprospěch obžalovaného. Poškození uplatnili nároky na náhradu škody (nemajetkové újmy) důvodně a přiznané částky nejsou nijak přemrštěné.

Ze všech těchto důvodů neshledal odvolací soud odvolání obžalovaného důvodným, a proto je podle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně. Odsouzený může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Důvody dovolání jsou uvedeny v § 265b, jeho obsah v § 265f trestního řádu.

Praha dne 11. září 2024

JUDr. Jiří Lněnička, v. r.
předseda senátu

[redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]